

Физическая нагрузка осуществлялась по определенной схеме с постепенным возрастанием продолжительности тренировки до 30 мин. В сыворотке крови определяли концентрацию глюкозы, креатинина, мочевины, пировиноградной кислоты, активность аспаратаминотрансферазы, а в тонкой кишке оценивали всасывание $^{14}\text{C-D}$ – глюкозы с помощью аккумулирующего препарата слизистой (АПС). Полученные данные математически обработаны с использованием непараметрических методов статистики.

Результаты исследования всасывания *in vitro* с помощью АПС показали, что при 30-дневной беговой нагрузке наблюдается снижение скорости транспорта глюкозы в тощей кишке при сравнении с контролем. Показатели всасывания в этом участке тонкой кишки у контрольных и опытных крыс составили, соответственно, $1,045 \pm 0,087$ мкмоль/мин/гр ткани и $0,786 \pm 0,080$ мкмоль/мин/гр ткани ($P < 0,05$). Вместе с тем, в подвздошной кишке, которая отличается при сравнении с проксимальными участками кишки более низкими показателями транспорта, не выявлено различий в поглощении глюкозы между различными экспериментальными группами. Таким образом, величина средней скорости всасывания глюкозы составляет 75% от контроля при измерении *in vitro*. Плавание оказало менее существенное влияние, чем кинетическая нагрузка. У плавающих крыс скорость транспорта глюкозы в обоих участках тонкой кишки достоверно не отличалась от контрольных значений. Эти нарушения всасывания глюкозы в кишечнике при длительной и интенсивной мышечной нагрузке согласуются с выявленными нами ранее отклонениями в активности гидролитических ферментов и могут быть связаны с изменением структурно-функциональных свойств апикальной мембраны энтероцита. Показатели азотистого обмена – концентрация мочевины и креатинина, а также уровень глюкозы у крыс при обоих вариантах физической нагрузки - не отличались от значений в контрольной группе. Вместе с тем, уровень пировиноградной кислоты в сыворотке крыс при длительном беге был повышен на 47%, что указывает на активацию анаэробных процессов утилизации глюкозы в этих условиях. Плавание в рамках данной экспериментальной модели оказалось менее эффективным видом мышечной нагрузки. Уровень пировиноградной кислоты у этих крыс не изменился. Активность аспаратаминотрансферазы – одного из маркеров функционального состояния мышечной ткани - была достоверно повышена как при кинематической, так и при плавательной нагрузке.

В целом результаты исследований показывают, что длительные экстремальные мышечные тренировки способны оказать значительное влияние на характеристики мембранного транспорта нутриентов и, тем самым, вызвать нарушения пищеварительно-всасывательных способностей кишечника.

НАЦЫЯНАЛЬНАЯ КУЛЬТУРА БЕЛАРУСАЎ І НЕМЦАЎ ПРАЗ ПРЫЗМУ ПРЫКАЗАК І ПРЫМАВАК, ЯКІЯ АДЛЮСТРОЎВАЮЦЬ МЕЖАСАБОВЫЯ ЗНОСІНЫ

Піліпчык В.В

Гродзенскі дзяржаўны медыцынскі ўніверсітэт, Беларусь

Кафедра замежных моў

Навуковы кіраўнік-ст. выкладчык Федарава М.А.

Прыказкі і прымаўкі займаюць значнае месца ў камунікатыўным акце.

Авалодаць фразеалогіяй замежнай мовы – азначае дабіцца значнай ступені валодання мовай. Фразеалагізмы адлюстроўваюць нацыянальную спецыфіку мовы, яе самабытнасць.

Мэта работы: даследаваць фразеалагічную сістэму нямецкай і беларускай моў; выявіць значнасць прыказак і прымавак у камунікатыўным плане; сістэматызаваць прыказкі і прымаўкі, якія адлюстроўваюць розныя сферы чалавечых зносін.

У адпаведнасці з мэтай даследавання ў рабоце вырашаюцца наступныя **задачы:** разгледзець існуючыя класіфікацыі фразеалагізмаў айчынных і замежных даследчыкаў; разгледзець структуры, склад і стабільнасць формы прыказак і прымавак; класіфікаваць і сістэматызаваць прыказкі і прымаўкі нямецкай мовы, якія адлюстроўваюць міжасабовыя зносіны.

Аб'ектам даследавання з'явіліся больш за 50 нямецкіх прыказак і прымавак, якія адлюстроўваюць міжасабовыя зносіны.

Метады. У рабоце выкарыстоўваецца апісальны метады і супастаўляльны аналіз прыказак і прымавак нямецкай і беларускай моў.

Матэрыялам даследавання з'явіліся даныя фразеалагічных слоўнікаў нямецкай і беларускай моў, стылістычных і тлумачальных слоўнікаў, зборнікаў агульнаўжывальных прыказак і прымавак у нямецкай і беларускай моў.

Тэарэтычная значнасць работы абумоўлена яе мэтай і характарам даследуемага матэрыяла, паколькі разгляданне прыказак і прымавак нямецкай мовы ў новым аспекце дазваляе не толькі вывучыць структуру прыказак і прымавак больш дасканала, але і дае магчымасць пазнаеміцца з культурай народа вывучаемай мовы.

Практычная значнасць даследавання заключаецца ў магчымасці выкарыстоўвання яго вынікаў ў курсах па лексікалогіі і ў спецкурсах па фразеалогіі нямецкай мовы.

Вынікі. Фразеалагізмы займаюць важнае месца ў лексіка-фразеалагічнай сістэме нямецкай і беларускай моў. Яны шырока прадстаўлены ў фразеалогіі і адлюстроўваюць розныя сферы жыцця, такія як сучаснае грамадства, калектыў, сям'я.

Прыказкі і прымаўкі надзелены камунікатыўным статусам. Яны не могуць не мець камунікатыўныя патэнцыі, якія вызначаюць выкарыстанне прыказак і прымавак разам з словамі і словазлучэннямі ў якасці састаўной часткі сэнсу выказвання. Прыказкі і прымаўкі валодаюць вобразнай асновай і характарызуюцца экспрэсіўнасцю і ацэнчанасцю ў выкананні камунікатыўных функцый.

ВИДЕОТОРАКОСКОПИЧЕСКИЕ ВМЕШАТЕЛЬСТВА В ЛЕЧЕНИИ СПОНТАННОГО ПНЕВМОТОРАКСА И ЕГО ОСЛОЖНЕНИЙ

Пинюта В.Р., Довнар А.И.

Гродненский государственный медицинский университет, Беларусь

Кафедра хирургических болезней №1

Научный руководитель - д.м.н., проф. Иоскевич Н.Н.

Практическая значимость совершенствования методов лечения спонтанного пневмоторакса (СП) и его осложнений обусловлена большой распространенностью данного заболевания, склонностью к рецидивированию и развитию осложнений. По литературным данным, частота рецидивов СП составляет 5-47%. Различные осложнения СП развиваются в 28-39%. Среди них наиболее часто встречаются напряженный пневмоторакс, гемопневмоторакс и пиопневмоторакс.